

Lovforslag nr. L 94. Fremsat den 6. februar 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Portugal

§ 1. Overenskomst af 14. december 2000 mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 29.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter

Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik,

der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske eller administrative underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten, eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter, der pålignes den samlede lønsum, der er betalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 (herefter omtalt som »dansk skat«).
- b) I Portugal:
 - (i) den personlige indkomstskat (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares - IRS);
 - (ii) selskabsskatten (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas - IRC);

(iii) den lokale ekstraskat på selskabsskatten (Derrama);

(herefter omtalt som "portugisisk skat").

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Portugal, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Portugal« betyder den Portugisiske Republiks territorium beliggende på det europæiske kontinent, ø-grupperne Azorerne og Madeira, de respektive territorialfarvande samt enhver anden zone inden for hvilken den Portugisiske Republik i overensstemmelse med portugisisk lovgivning og folkeretten har suverænitetsrettigheder

eller jurisdiktion for så vidt angår efterforskning og udvinding, bevaring og forvaltning af naturressourcer, hvad enten disse er levende eller ikke, som findes i vandene over havbunden, på havbunden og i dennes undergrund.

- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Danmark:
Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Portugal:
Finansministeren, Generaldirektøren for Skatter (Director-Geral dos Impostos) eller deres befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i

denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. a) En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

- b) Medmindre bestemmelserne i stykke 4, 6 og 7 i denne artikel medfører andet, skal et foretagende i en kontraherende stat, som leverer tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale i den anden kontraherende stat, anses for at have fast driftssted i denne anden stat, men kun i det omfang at sådan virksomhed varer mere end 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve

enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;

- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6 - handler på et foretagendes vegne, og som har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, opbevarer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom

dom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilhører til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

De forudgående bestemmelser skal også finde anvendelse på indkomst fra rørlig ejendom eller indkomst, der hidrører fra tjenesteydelser forbundet med anvendelsen af eller retten til at anvende fast ejendom, når indkomsten under skatelovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende, henføres til indkomst af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds. Der skal imidlertid ikke indrømmes sådant fradrag for eventuelle beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til det faste driftssted. På samme måde skal der ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste ikke tages hensyn til beløb, som (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) det faste driftssted pålægger foretagendets hovedkontor eller et af dets øvrige kontorer at betale som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer. Intet i dette stykke skal dog give mulighed for fradrag for udgifter, som ikke ville være fradragsberettigede, hvis det faste driftssted havde været et selvstændigt foretagende.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for

år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste ved international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved driften af skibe og fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat, når sådan brug, rådighedsstillelse eller udlejning sker i tilknytning til drift af skibe og fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Hvis selskaber i forskellige lande er enedes om drift af transportmidler i international trafik gennem et forretningskonsortium, skal bestemmelserne i stykke 1 og 2 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke

havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede for tjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er af talt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, hvis denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

Bestemmelserne i det foregående led finder ikke anvendelse på udbytter, som betales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, for så vidt som bestemmelserne i Rådets Direktiv om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (90/435/EØF), som dette måtte blive ændret fra tid til anden, finder anvendelse.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nær-

mere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, "jouissance"-aktier eller "jouissance"-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

Udtrykket "udbytte" omfatter i denne artikel også fortjeneste betalt i medfør af en aftale om andel i fortjeneste (associação em participação).

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehø-

rende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renterne. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, være fritaget for beskatning i denne stat:

- a) Hvis den, der betaler renterne er denne stat, en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller en lokal myndighed, centralbanken eller institutioner, der leverer offentlige tjenesteydelser; eller
- b) Hvis renterne betales til den anden kontraherende stat, en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller en lokal myndighed, centralbanken eller nogen anden offentlig institution (herunder en finansiel institution), som de kompetente myndigheder i de begge kontraherende stater måtte nå til enighed om.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde hvor den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten, set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd anvendt til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke,

mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

Udtrykket "royalties" omfatter også betalinger som vederlag for teknisk bistand i forbindelse med anvendelsen eller retten til at anvende enhver ophavsret, ethvert udstyr eller enhver oplysning som omhandlet i dette stykke.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Portugal

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik som omhandlet i artikel 8, stykke 2, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af et foretagningskonsortium, der anvender transportmidler i international trafik som omhandlet i artikel 8, stk. 4, skal bestemmelserne i stykke 3 og 4 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. I følgende tilfælde kan sådan indkomst dog beskattes i den anden kontraherende stat:

Hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan indkomsten beskattes i den anden kontraherende stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted; eller

Hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør 183 dage eller derover inden for en 12-månedersperiode. I så fald kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun i det omfang den hidrører fra virksomhed i denne stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelse eller tilsynsførende organ (i Portugal: "conselho fiscal") eller andet tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Artikel 15 skal dog finde anvendelse for så vidt angår udøvelse af virksomhed af vedvarende eller regelmæssig karakter.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 18

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den an-

den kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 19, stykke 1, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden stat, medmindre:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

I så fald kan pensionerne beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. Løn, gage og andre lignende vederlag, herunder pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende

1. En studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal fritages for skat i denne anden stat på:

- (a) betalinger som han modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse fra personer, som er hjemmehørende uden for denne anden stat; og
- (b) vederlag for ansættelsesforhold i denne anden stat, som ikke overstiger 3.000 euros inden for et skatteår i denne anden stat under forudsætning af, at sådant ansættelsesforhold direkte har forbindelse med hans studier eller er nødvendig med henblik på hans underhold.

2. Denne artikel skal kun finde anvendelse i et sådant tidsrum, som må anses for rimeligt, eller som sædvanligvis er nødvendigt for at kunne gennemføre det pågældende studium eller den pågældende uddannelse. I intet tilfælde skal nogen kunne anvende denne artikel i mere end fem på hinanden følgende år regnet fra det tidspunkt, hvor den pågældende først ankom til den anden kontraherende stat.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i denne anden stat, anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller fast sted med hensyn til sådanne aktiviteter.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for en 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, dog anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den

samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved transport med skibe eller fly af forsyninger eller mandskab til et sted, hvor der udøves virksomhed ud for kysten i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, eller ved drift af bugserbåde og lignende fartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kun beskattes i den førstnævnte stat.

4. Gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført om bord på et skib eller fly, bugserbåd eller fartøj som omhandlet i stykke 3, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stykke 3.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, beskattes i den anden kontraherende stat, når de hidrører fra denne stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Portugal, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Portugal.
- b) Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomtskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Portugal.
- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Portugal, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomtskatten tillade fradraget den del af indkomtskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Portugal.
- d) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som efter artikel 18 kan beskattes i Danmark, skal Danmark indrømme et fradrag i skatten af denne indkomst på et beløb svarende til den skat, der er betalt af den pågældende indkomst i Portugal. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af skatten på sådan indkomst, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Portugal i medfør af bestemmelserne i artikel 18.

2. I Portugal:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Portugal indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomtskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for beskatning i denne stat, kan Portugal ikke desto mindre tage den skattefritagne indkomst i betragtning ved beregningen af skatten på den pågældendes øvrige indkomst.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er

hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i denne artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretnings-

mæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 30, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. Overenskomsten skal træde i kraft dagen efter det tidspunkt, hvor de respektive regeringer skriftligt har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser herfor i de respektive stater er opfyldt, og dens bestemmelser skal have virkning:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, når den skattemæssige begivenhed finder sted den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere;
- (ii) for så vidt angår andre skatter, når indkomst erhverves i det skatteår, der begynder den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Artikel 30

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft til den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, efter at der er forløbet et tidsrum på 5 år fra det år overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, når den skattemæssige begivenhed finder sted den 1. januar i det år, der følger efter det tidspunkt, hvor varslet angivet i den omhandlede meddelelse udløber, eller senere;
- (ii) for så vidt angår andre skatter, når indkomst erhverves i det skatteår, der begynder den 1. januar i det år, der følger efter det tidspunkt, hvor varslet angivet i den omhandlede meddelelse udløber, eller senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de under tegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Lissabon, den 14. december 2000, på dansk, portugisisk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Niels Christian Tillisch

For Den Portugisiske Republik

Joaquim Pina Moura

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af overenskomsten, der i dag er indgået mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter (herefter omtalt som "overenskomsten"), er de undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

Vedr. artikel 2, stykke 3:

- (i) Der er enighed om, at overenskomsten også skal finde anvendelse på følgende:
 - a) I Portugal:
den lokale ejendomsskat (Contribuição Autárquica).
 - b) I Danmark:
ejendomsværdiskatten.
- (ii) Overenskomstens bestemmelser om indkomst fra fast ejendom skal med de nødven-

dige tilpasninger finde anvendelse på de skatter, der er omhandlet i punkt (i).

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Lissabon, den 14. december 2000, på dansk, portugisisk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Niels Christian Tillisch

For Den Portugisiske Republik

Joaquim Pina Moura

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Formålet med lovforslaget er at indhente Folketingets samtykke til, at regeringen tiltræder en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Portugal. Formålet er endvidere at gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når betingelserne herfor er opfyldt.

Danmark har ikke i øjeblikket en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Portugal. Der har tidligere eksisteret en sådan overenskomst. Den var indgået i 1972, men den blev fra dansk side opsagt til ophør ved udgangen af 1994. Efter denne overenskomst skulle Danmark ophæve dobbeltbeskatning efter den såkaldte exemptionsmetode, således at personer eller selskaber i Danmark blev fritaget for dansk beskatning af indkomst fra Portugal, når Portugal efter overenskomsten kunne beskatte denne indkomst. Dette gjaldt uanset størrelsen af den portugisiske skat, og uanset om Portugal opkrævede skat overhovedet.

Portugal indførte senere en stort set skattefri zone på Madeira. Dette blev brugt til spekulation, hvor danske skatteydere optog lån til investeringer på Madeira. Renten af lånet blev trukket fra ved dansk beskatning, mens afkastet af investeringen, som kun i ringe grad eller slet ikke blev beskattet i Portugal, efter overenskomsten ikke kunne beskattes i Danmark. Det var således muligt for en skatteyder at skaffe sig vilkårligt store fradrag i Danmark, uden at de modsvarende indkomster kom til beskatning.

I januar 1992 anmodede Danmark derfor om forhandlinger med Portugal. Formålet var især at ændre den eksisterende overenskomst, så Danmark kunne ophæve dobbeltbeskatning efter den såkaldte creditmetode, hvor Danmark beskatter danske personer og selskaber af deres indkomst fra Portugal, men nedsætter den danske skat med den portugisiske skat, der rent faktisk er betalt. Det lykkedes ikke at få sådanne forhandlinger i stand, og Danmark opsagde derfor i begyndelsen af 1994 overenskomsten til ophør ved årets udgang.

Ved senere forhandlinger er der opnået enighed om en ny dansk-portugisisk dobbeltbeskatningsoverenskomst, som hermed forelægges Folketinget til godkendelse.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Portugal beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Både Danmark og Portugal beskatter efter globalindkomstprincippet. En person, som er hjemmehørende i Danmark (hhv. Portugal), er fuldt skattepligtig til Danmark (hhv. Portugal), d.v.s. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden, de måtte hidrøre.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Portugal, modtager indkomster fra kilder i Danmark, vil Danmark efter reglerne om begrænset skattepligt i kildeskatteloven eller selskabsskatteloven beskatte denne indkomst. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Portugal (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Det samme gælder med modsat fortegn, hvis indkomsten hidrører fra Portugal og modtages i Danmark.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Portugal kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens). For kildestatens vedkommende er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomster, der tilflyder en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i beskatningsretten, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jfr. nedenfor

Det bemærkes, at overenskomsten ikke i sig selv medfører, at Danmark beskatter en given indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som flyder til eller fra Portugal, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan således godt tillægge Danmark beskatningsretten til en bestemt type indkomst, men Danmark kan kun udnytte denne beskatningsret i det omfang, at der i den danske skattelovgivning er hjemmel til at opkræve den pågældende skat.

Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte *metodebestemmelse* (overenskomstens artikel 23). Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er *ordinær credit*. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde i Portugal, og Portugal efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Portugal. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Endvidere indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 26). Efter bestemmelserne i denne artikel skal de danske skattemyndigheder indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de portugisiske skattemyndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Portugal indhente oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteliggingen her i landet.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivlsspørgsmål, bestemmelser om diplomater, bestemmelser om muligheden for at udvide overenskomsten til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland, og endelig bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi (OECD-modellen), og som også ligger til grund for

det danske forhandlingsoplæg. OECD-modellen er dog på ingen måde bindende for kontraherende stater. I praksis ses mange afvigelser fra modellen, og en dobbeltbeskatningsoverenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter.

Lovforslagets økonomiske- og erhvervsmæssige konsekvenser

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsten er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udvikling af økonomiske relationer mellem Portugal og Danmark. Herved opnår virksomheder og personer i det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

De provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes især at være forbundet med beskatning af modtagere af dansk pension bosat i Portugal.

Ifølge overenskomsten skal Danmark ved beskatning af disse pensionsmodtagere give omvendt credit. Dette indebærer, at pensionsbeløbene beskattes fuldt ud i Portugal, og at Danmark ved beskatning af pensionen skal nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i Portugal. Da provenu af disse pensioner i dag tilfalder Danmark, vil overenskomsten indebære et provenutab.

Den Sociale Sikringsstyrelse oplyser, at der i 2000 og 1999 var ca. 120 personer i Portugal, der modtog dansk social pension. Heraf modtog ca. 80 personer folkepension. Det skønnes, at modtagerne af folkepension også har fået udbetalt forholdsvis pæne private pensioner.

Endvidere formodes, at der befinder sig en række personer i Portugal, der modtager danske private pensioner uden sideløbende at modtage sociale pensioner. Det er ikke muligt nærmere at fastlægge omfanget af denne personkreds.

Med stor usikkerhed skønnes lovforslaget at medføre et årligt provenutab på skønsmæssigt 5 mill. kr. fra og med ikrafttrædelsen fordelt med ca. 4 mill. kr. til kommuner og ca. 1 mill. kr. til staten.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for skattemyndighederne eller for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter. For god ordens skyld bemærkes, at bestemmelserne om udbyttebeskatning i overenskomstens artikel 10 er i over-

ensstemmelse med bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv (direktiv 90/435/EØF), og at even-

tuelle fremtidige EU-direktiver på skatteområdet vil have forrang for overenskomstens bestemmelser.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes at medføre et provenutab på ca. 5 mill kr. Heraf vedrører ca. 4 mill kr. kommunerne og ca. 1 mill. kr. staten.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen væsentlige konsekvenser.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Begrænsede effekter, men klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen væsentlige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter. Bestemmelserne om udbyttebeskatning i overenskomstens artikel 10 respekterer bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv. Eventuelle fremtidige EU-direktiver på skatteområdet vil have forrang for overenskomstens bestemmelser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Portugal. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jfr. overenskomstens artikel 29. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den dansk-portugisiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Det samme gælder ejendomsverdiskatten, jfr. protokolbestemmelsen. Sociale bidrag (for Danmarks vedkommende arbejdsmarkedsbidraget) er ikke omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af

Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket *person* omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *en kontraherende stat, den anden kontraherende stat, foretagende i en kontraherende stat, foretagende i den anden kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de to stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning ("dobbelt-domicil"), og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i *overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et

foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3, litra a), dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Efter stk. 3, litra b), får et foretagende, som leverer tjenesteydelser (herunder konsulentbistand) i den anden stat gennem ansatte eller andet personale, ligeledes fast driftssted, men kun hvis sådan virksomhed varer mere end 6 måneder inden for en 12-månedersperiode, og virksomheden ikke falder ind under bestemmelserne i stk. 4, stk. 6 og stk. 7.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 5 og stk. 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en portugisisk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelserne skal også finde anvendelse

delse på indkomst fra rørlig ejendom og indkomst, der hidrører fra tjenesteydelser forbundet med anvendelsen af eller retten til at anvende fast ejendom, når sådan henføres til indkomst af fast ejendom under skatelovgivningen i den af de to stater, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, når dette sker i tilknytning til drift af skibe og fly i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et foretningssællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskattningen af konsortier, der driver virksomhed med transportmidler i international trafik. For Danmarks vedkommende er bestemmelsen relevant for SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 vil artiklens bestemmelser finde anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og der-

med af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, kan denne skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet.

Dog gælder bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv, hvis udbytte udloddes fra et datterselskab i den ene stat til et moderselskab i den anden. Efter bestemmelserne i moder/datterselskabsdirektivet kan kildestaten ikke beskatte udbytter betalt af et datterselskab til et moderselskab, hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet i en periode på mindst et år, og udbyttet udloddes inden for den periode, hvor moderselskabet ejer aktier i datterselskabet som anført.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3. Udtrykket omfatter også fortjeneste betalt i medfør af en aftale om andel i fortjeneste - "associação em participação". En "associação em participação" er efter portugisisk lovgivning en form for midlertidigt interessentskab mellem en aktiv partner og en eller flere passive investorer, som ikke deltager aktivt i virksomhedens drift, og som modtager andel i virksomhedens overskud i forhold til investeringens størrelse. Arrangementet kan bedst sammenlignes med et dansk kommanditselskab.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter.

Renter kan beskattes i kildestaten med 10 pct., hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat (stk. 1 og 2). Kildestaten kan dog ikke beskatte renterne, hvis de betales til eller fra en af de to stater, en offentlig myndighed, de to staters centralbanker m.v. (stk. 3).

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet vil være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller 14.

Stk. 6 definerer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Royalties kan beskattes med 10 pct. i kildestaten, hvis den retmæssige ejer af royaltobeløbet er hjemmehørende i den anden stat, jfr. stk. 1 og 2.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Ud over betaling for anvendelsen af ophavsretligt beskyttede kunstneriske og videnskabelige arbejder samt patenter, varemærker m.v. omfatter definitionen bl.a. også betaling for anvendelse eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, d.v.s. leasing-betalinger. Endelig omfatter definitionen betaling for teknisk bistand i forbindelse med anvendelsen af eller retten til at anvende ophavsret eller udstyr m.v., som er omfattet af definitionen af "royalties".

Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 5. Stk. 5 definerer, hvornår royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste driftssted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly - herunder containere - kan efter stk. 3 og 4 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Bestemmelserne om fortjeneste ved afhændelse af fly finder for konsortiers vedkommende efter stk. 6 kun anvendelse for den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i konsortiet af et selskab, der er hjemmehørende i en af de to stater. Bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i artikel 8, stk. 4.

Artikel 14.

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten), hvis den pågældende har et såkaldt "fast sted" til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra, eller hvis den pågældende opholder sig i kildestaten i mere end 183 dage i en 12-månedersperiode.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten, men det vil sædvanligvis omfatte et kontor eller en klinik el. lign., hvor kunder kan henvende sig.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, *medmindre* lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i bopælsstaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jfr. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde i Portugal i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således kun blive beskattet i Danmark af sin lønindkomst optjent i Portugal, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Udbetales lønnen af et fast driftssted, som den danske arbejdsgiver har i Portugal, kan lønindkomsten også beskattes i Portugal.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer kan beskattes i kildestaten.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gæl-

der også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jfr. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet i forbindelse med et besøg i den anden stat, når besøget væsentligt er støttet af offentlige midler fra kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte portugisiske kunstnere på opræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jfr. bemærkningerne til artikel 15.

Artikel 18. Pensioner, sociale sikringsydelse og lignende betalinger.

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan efter stk. 1 beskattes i kildestaten. Det samme gælder andre offentlige ydelser.

Private pensioner og lignende vederlag kan efter stk. 2 som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten. Dette gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej. Dog gælder, at sådanne pensioner og vederlag også kan beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag.

Det defineres i stk. 3, hvornår pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat.

Det er dansk forhandlingspolitik at opnå en så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt. Baggrunden for de sociale pensioners vedkommende er, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning ("bruttoficing"). Beskatter bopælsstaten sociale pensioner med en meget lav sats, uden at der sker beskatning i kildestaten, vil dette medføre nettopensionsbeløb langt ud over det tilsigtede.

For de private pensionsordningers vedkommende er baggrunden, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning ved udbetaling, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Danmark, eller til pensionister, der er hjemmehørende i udlandet.

Bestemmelserne om kildestatsbeskatning for pensioner skal i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Portugal ses i sammenhæng med metodebestemmelsen i artikel 23. Efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 23, stk. 1, litra d), skal Danmark i sådan-

ne tilfælde give "omvendt credit". Dette indebærer, at pensionsbeløbene beskattes fuldt ud i Portugal. Danmark kan som nævnt også beskatte pensionerne, men Danmark skal nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i Portugal. Er den portugisiske skat mindre end den danske, vil forskellen skulle erlægges i Danmark. Er den portugisiske skat højere end den danske, bliver der alene tale om skattebetaling i Portugal.

Artikel 19. Offentlige hverv.

Vederlag og (tjenestemand)pensioner til offentligt ansatte og beskattes efter stk. 1 kun i den udbetalende stat (kildestaten). Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale o.l.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18, jfr. stk. 2.

Artikel 20. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter beskattes efter stk. 1 kun i kildestaten. Den stat, hvor den studerende opholder sig, skal endvidere fritage vederlag for arbejdsindkomst på indtil 3.000 euro (ca. 22.000 kr.) årligt for beskatning, når ansættelsesforholdet har direkte forbindelse med vedkommendes studier er nødvendigt med henblik på hans underhold. Bestemmelserne finder efter stk. 2 anvendelse i det tidsrum, der sædvanligvis medgår til at gennemføre den pågældende uddannelse, dog højst fem år.

Artikel 21. Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter.

Artiklen omhandler beskatning af aktiviteter i forbindelse med udvinding af kulbrinter. Bestemmelserne er kommet ind på dansk foranledning. Der findes ingen særlige regler om beskatning af kulbrinteudvinding i OECD-modellen.

Efter stk. 1 og 2 skal virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter altid anses for at udgøre et fast (drifts)sted, hvis aktiviteterne strækker sig ud over en bagatelgrænse på 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Der er indsat en bestemmelse, der hindrer omgåelse af tidsfristen ved at lade arbejdet udføre af forskellige indbyrdes forbundne foretagender.

Efter stk. 3 og stk. 4 beskattes supply-trafik med skib eller fly til borerigge ud for kysten efter samme regler som international trafik. Dette gælder såvel beskatningen af rederiet eller luftfartsselskabet som beskatningen af skibs- og flybesætninger.

Artikel 22. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres af et fast driftssted i den anden stat eller på anden måde hidrører fra kilder i den anden stat.

Artikel 23. Ophævelse af dobbeltbeskatning.

Artikel 23 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Danmark anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode, jfr. stk. 1, litra a) og b). Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en portugisisk kilde, og Portugal også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Portugal, eller den del af den danske skat, der falder på den portugisiske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten *kun* kan beskattes i Portugal, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, jfr. stk. 1, litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den portugisiske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Endelig gælder der efter stk. 1, litra d), en særlig bestemmelse for lempelse af dobbeltbeskatning, når en person i Portugal modtager pension, som i medfør af artikel 18 kan beskattes i Danmark. I sådanne tilfælde skal Danmark give "omvendt credit". Dette indebærer, at pensionsbeløbene beskattes fuldt ud i Portugal. Danmark kan også beskatte pensionerne, men Danmark skal nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i Portugal. Er den portugisiske skat mindre end den danske, vil forskellen skulle erlægges i Danmark. Er den portugisiske skat højere end den danske, bliver der alene tale om skattebetaling i Portugal.

For Portugals vedkommende anvendes ligeledes *credit-metoden*, jfr. stk. 2, ligesom Portugal anvender *exemption med progressionsforbehold* i tilfælde, hvor en indkomst efter overenskomsten kun kan beskattes i Danmark.

Artikel 24. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artikel 27. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige be-
gunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 28. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 29. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

Artikel 30. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Protokol.

Det er i en protokolbestemmelse fastsat, at overenskomsten også finder anvendelse på den lokale ejendomsskat (Contribuição Autárquica) i Portugal og på ejendomsværdiskatten i Danmark.

Til § 2.

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3.

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.